

[Finansministeren.]

man tage dem dèr, hvor der var en stor Fortjeneste paa Grund af de Restriktioner, der paa forskellig Maade er indført. Nu synes det imidlertid, som om det ærede Medlem Hr. Clausager alligevel er blevet betænkelig; han er kommet til den Erkendelse, at det naturligvis er lettere at diskutere dette Problem end at praktisere det. Det har jeg hævdet Gang paa Gang, men jeg er hver Gang blevet afvist med den Bemærkning, at det kunde sagtens lade sig gøre.

Nu er man altsaa klar over, at det ikke er saa let at gennemføre en Merindkomstskat, men nu er Forslaget der, og selv om der er Vanskeligheder ved en Skat af den Art, mener jeg, at man bør søge den gennemført. Det er rimeligt, at de, der har haft en særlig stor Indtægt i de senere Aar sammenlignet med de tidligere Aar, faar Lov til at afgive en Del af denne Merindtægt. Man siger nu, at Aarene fra 1931—1932 til 1933—1934 er uheldigt valgt, fordi der var Krise dengang. Man bør, siger det ærede Medlem Hr. Clausager, søge at finde et Normalaar, men hvor har vi et Normalaar henne? Saa længe jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Ting, og det er dog nogle Aar, har vi i Virkeligheden ikke haft et normalt Aar; der har været unormale Tider næsten altid! Det er rimeligt at lægge de værste Kriseaar til Grund, thi skal denne Skat betyde noget, maa man sammenligne de daarlige Aar med de gode. Bevares, kan man finde andre, som er bedre, skal det ikke skille os ad. Man er ved en meget grundig Undersøgelse kommet til det Resultat, at man skulde tage disse Aar, men det er naturligvis et Spørgsmaal, man kan forhandle om, men naar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen mener, at det er uheldigt, at man har valgt disse Aar, fordi det er de Aar, da Landbrugerne havde det daarligt, og nu kan de altsaa risikere at komme til at betale Merindkomstskat, siger jeg, det tror jeg ikke; det ærede Medlem kan være rolig. Merindkomstskatten paalignes kun de Folk, der har haft en Indtægt paa 10 000 Kr. og derover, og er der Landbrugere, der har haft den Indtægt, saa rammes de, men saa er det ogsaa unødvendigt at gennemføre Kriseforanstaltninger for dem. Jeg tror, det vil blive meget faa Landbrugere, der har haft en Indtægt paa 10 000 Kr. og derover. Skulde der findes saadanne, siger jeg: Herregud, lad dem saa betale af den Merindkomst! Har en Mand haft en Indtægt paa 14 000 Kr. det sidste Aar og deraf en Merindtægt paa et Par Tusinde eller fire Tusinde Kroner, bliver det en

40—50 Kr., han skal betale, og det kan han godt præstere, hvis han har haft en Indtægt paa 14 000 Kr.; i saa Henseende er der ingen Grund til at være betænkelig.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) mente ogsaa, at disse Aar maaske ikke var saa heldigt valgt, og spurgte, om der kunde gives Dispensation, hvis en Mand havde haft en Indtægt paa 10 000 Kr., men havde haft Tab tidligere Aar. I Henhold til Lovforslaget kan der ikke gives nogen Dispensation. — Det ærede Medlem Hr. Retoft var ikke tilfreds med Lovforslagets § 7 og mente, at vi maaske kunde finde en anden Form. Det kan godt være, at man kan finde en bedre Form, men jeg maa sige, jeg ønsker ikke en saadan Ændring i Paragraffen, at Ministeren faar Bemyndigelse til i alle Forhold at kunne give Dispensation. Det kan blive vanskeligt nok at administrere denne Lov, men dobbelt, ja, tidobbelt vanskeligt vil det blive, hvis der findes en Dispensationsbestemmelse i al Almindelighed. Jeg gentager, hvad jeg sagde før: da Skatteforøgelsen kun rammer Folk med en Indtægt paa 10 000 Kr., ser jeg ikke nogen Grund til at have en saadan almindelig Dispensationsbestemmelse. Jeg indrømmer, at der naturligvis kan indtræffe Tilfælde, hvor Loven maaske vil synes at virke urimeligt, det vil altid kunne ske ved Gennemførelsen af en Skattelov, men da det, som sagt, kun er Folk med større Indtægter, der rammes her, maa man, hvis der skulde komme et enkelt Tilfælde, hvor Loven synes at virke urimeligt, finde sig deri.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Clausager, fordi han klart og bestemt har udtalt, at skal vi have en Merindkomstskat, maa vi ogsaa have en Tillægsskat. Heri har han absolut Ret; disse to Skatter bør følges ad, thi det vil være urimeligt, at en Mand med en Indtægt paa 10 000—12 000 Kr. skal betale Merindkomstskat, medens en Mand med en aarlig fast Indtægt paa 100 000 Kr. eller mere ikke skulde betale en ekstra Skat. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem om, at Merindkomstskatten bør begynde højt oppe, saaledes som det er foreslaaet, men saa, maa jeg desværre sige, hører Enigheden op. Det ærede Medlem Hr. Clausager var ikke tilfreds med Tillægsskatten. Nej, sagde det ærede Medlem, de fattige bør gaa fri, men Smaakaarfolk skal betale noget, de velhavende mere og de rige mest; ingen, som har Skatteevne, skal have Lov til at slippe fri. Det kan lyde meget kønt; jeg har jo omtalt, hvad Følgen vil blive, nemlig at man rammer